

У СУСРЕТ ЧЕТВРТИМ СВЕТСКИМ ВОЈНИМ ИГРАМА У ИНДИЈИ

ПРИЈАТЕЉСТВО

Под овим геслом, у индијском граду Хајдерабату, од 14. до 21 октобра, биће одржан највећи светски скуп спортиста припадника армија више од сто земаља са свих континената. Међу њима ће се наћи и наш састав са 20 такмичара и десет пратилаца – делегата, судија, лекара... Њих ће предводити шеф мисије пуковник мр Митја Гргић. За екипу Војске Србије наступаће атлетичари, падобранци, стрелци, цудисти и пентатлонац. Наступ, двомесечне припреме, стручну помоћ и целокупну идеју здушно су подржали Министарство одбране, Генералштаб ВС, јединице и установе.

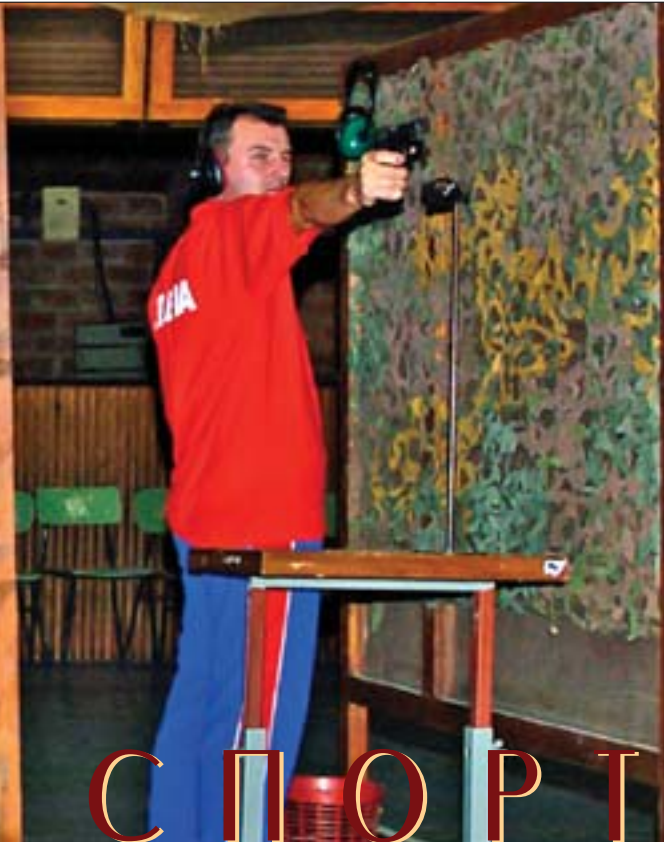
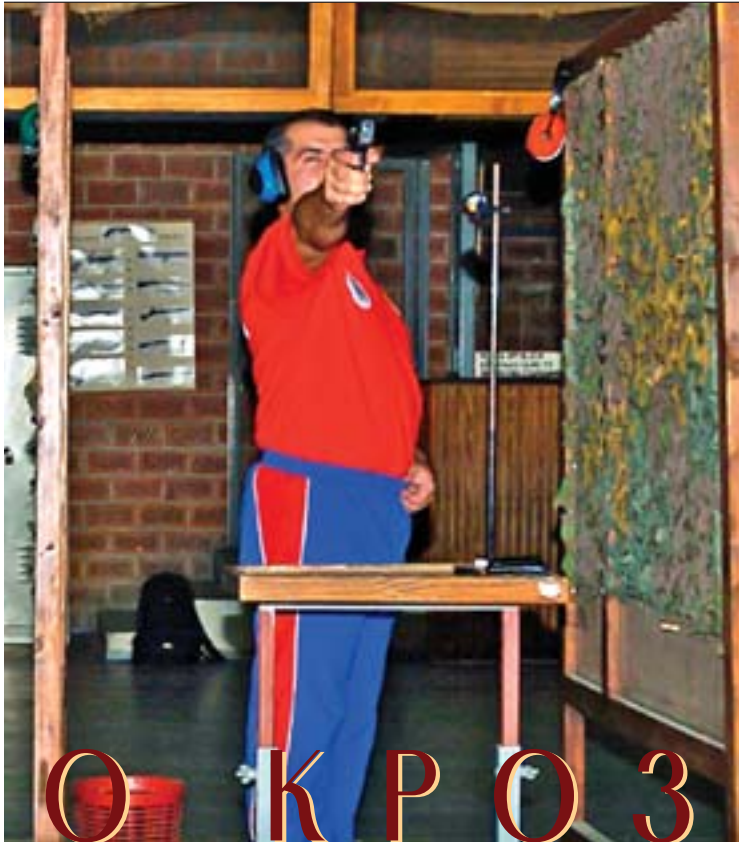
Ови путеви, стари изазови, за више, боље, брже, јаче... Војнички дух и олимпијски пламен. По четврти пут наћи ће се на окупу све најбоље у светским размерама што припада спорту у армијама и армијама у спорту. Међународни савет за војне спортове (CISM) је родоначелник идеје овог такмичења чији ће домаћин бити пријатељска Индија, тачније њен живописни град Хајдерабат, познат по бројним споменицима културе и тековинама савремене цивилизације која се огледа у најмодернијем метроу многољудне азијске државе, угледном универзитету, ваздухопловној академији, артиљеријском школском центру... Помоћ ће пружити и суседни град Мумбаи познат по одлично припремљеним игралиштима и спортској инфраструктури.

Наша војска је члан CISM-е од 1999. године када је примљена у пуноправно чланство и од тада непрестано расте њен углед који успешно бране не само домаћи асови у униформи већ и светски признати спортски радници. Данас је шеф CISM-е за Војску Србије генерал-мајор Видосав Ковачевић, начелник Војне академије, који се лично zaloжио да установа на чијем је челу пружи све што је у њеној мoби како би се наши такмичари што боље припремили за наступ у Индији. То се односи и на канцеларију CISM-е коју води мајор мр Драган Тодоров, уз помоћ поручника Драгана Јаћимовића. Први је био сјајни маратонац, освајач медаља на домаћим и међународним најдужим атлетским стазама, а други прослављени алпиниста, освајач Монт Евереста и највиших врхова Европе и Јужне Америке. Њих двојица су успешно завршили много обимног посла око организације наступа, пријаве, путовања, смештаја... Мора се истаћи и велика помоћ Амбасаде Индије у Београду која је пружена срдечно, благовремено, ефикасно... Сем осталог, њени представници скратили су сложу процедуру уношења оружја у земљу, а уобичајене таксе за ту врсту услуга нису хтели да наплате.

■ ЗАПЕТЕ ПУШКЕ

Треба ли трошити речи о мотивима, пожртвовању и борбености спортиста који ће први пут наступати под именом Војска Србија, красиће их српска тробојка а слушаће се „Боже правде“. Тренирали су око два месеца, упорно и марљиво, одвајали су најбољи део себе, пролили много зноја на теренима, вежбалиштима, полигонима... Наравно, када су обавезе у јединицама то захтевале, одлазили су на задатке и враћали се у тренажни процес. Може се рећи да никада нисмо имали тако јаку, сложну и квалитетну екипу, сјајне борце.

Места где су се припремали били су: Војна академија, тачније њени спортски центри у Београду и на Копаонику, нишки аеродром, небо изнад тог града које по традицији припада специјалном падобранском батаљону и гарнизон Сомбор који располаже стазом у чијем су садржају препреке уређене по спортском програму НАТОа. Сви су спремни као запете пушке. Што се њих тиче такмичење може да почне. Додуше, чека их далеки пут од Београда, преко Франкфурта потом Шри Ланке до Хајдерабата. Пребродиће они и ту препреку, а шта ће бити на попришту спортских борби?

СНИМАО Д. БАНДА

О К Р О З С П О Р Т

На конференцији за штампу најављено је учешће наше екипе на војним играма у Индији

– Чека нас судар са голијатима! – наглашава шеф мисије пуковник мр Митја Гргић и образлаже – готово сви тимови, поготово армија високоразвијених и богатих земаља имаће у својим саставима врхунске такмичаре. Као по правилу, ту су светски и континентални рекордери, носиоци медаља са највећих надметања, искусни асови. Не заборавимо, многе државе, односно њихове армије и полиције имају јединице састављене од професионалних спортиста. Са њима се склапају посебни уговори и њихов једини задатак је да тренирају и бележе добре резултате. Да не говорим о краткорочним аранжманима који се наменски склапају пред значајне сусрете каков ће бити у Индији. Реч је о веома познатим именима у готово свим дисциплинама. Стереотип жестока конкуренција је преблаго за опис стварног стања ствари. Ми с поносом истичемо да ћемо бити, ако не једина, оно једна од ретких екипа чије ће боје бранити искључиво спортисти из професионалног састава Војске Србије и момци на одслужењу војног рока. Без обзира на крајњи резултат, а увек су могућа изненађења, чиста срца и мирне савести путујемо у Индију да се боримо до последњег метка, метра, секунде... Убеђен сам да ће сви дати свој максимум! – обећава пуковник Гргић.

■ ДАМЕ ИМАЈУ ПРЕДНОСТ

Пре него што се ближе упознамо са саставом екипе Војске Србије подвлачимо њен украс, две шармантне даме. Старији водник Радмила Ђурић је наша позната падобранка, припадница Специјалне

бригаде. Изузетна спортисткиња, поуздан старешина, диван друг. Тако је описују они који је боље познају и томе се не сме противречити. Наизглед крхка жена, тиха, једноставна... Али, треба је видети с падобраном на леђима, на небу, са опремом и пушком у руци. Тада одбија сваку центлменску помоћ. Не дај боже да јој неко понуди. Њено искуство и борбеност, квалитетна обука и висока мотивација могу донети резултат који ће нас обрадовати.

Водник прве класе Ирена Огњановић припадница је чувене српске Гарде. Зна се ко долази у ту јединицу и каков је профил њених старешина. Врхунски. Једно време провела је међу „Кобрама“ па је свако објашњење сувишно. Такмичиће се у стрелаштву. Наћи ће се на ватреној линији са малокалибарским пиштољем који су јој несегично дали на позајмицу колеге из Стрелачког клуба „Полицијац“. Реч је о посебној врсти такмичарског оружја па се, за сада, морамо сналазити како знамо и умемо.

Када смо код стрелаца истакнимо да су тренирали под будним оком искусног тренера, вишеструког шампиона, рекордера, носиоца националног признања које додељује Влада Србије, пуковника мр Митје Гргића. Један човек а две улоге. Велики актери значајних представа и то могу. Његов „Академац“ је био домаћин и организатор припрема стрелачке екипе. Боље место не постоји. На недавно одржаном државном првенству у Новом Саду, „Академац“ је освојио титулу шампиона и поставио нови рекорд. Тако то раде мајстори. Пут Индије кренуће капетан прве класе Раде Ковачевић, његов друг по чину Дражен Пожар, капетан Слободан Милановић и старији водник Саша Мудринић. Гађаће из спортског пиштоља 32 SW, калибра 7,65 милиметара са 25 метара у дисциплинама: 30+30 метака, 30 прецизна и 30 брза паљба, те MRF (војно брзо гађање) са 60 метака, три серије по 20, за десет, осам и шест секунди.

По речима пуковника Гргића, имали су великих проблема са оружјем а нарочито са муницијом. Ради се о скупим увозним пиштољима који се у ова тешка времена мукотрпно набављају. Домаћа муниција се користи само за тренинге, а такмичарска се не производи код нас. Онда узалуд и рад и таленат. Ето, били су принуђени да се сналазе. Један од начина нађен је у одличној сарадњи Војске и стрелачких клубова. У помоћ су притекле колеге из „Полицијац“ и „Партизана“. Њима свака част за несегичну другарску помоћ.

■ НАДА ДОЛАЗИ С НЕБА

Прекаљене „Небеске видре“ које ведре и облаче на домаћим и међународним такмичењима имаће тежак задатак и још тежу конкуренцију. Ваздушни меџдан поделиће са падобранским асовима из целог света. Уопште не треба сумњати хоће ли дати све од себе да забележе добар резултат. Скокови на циљ и релатив су њихове дисциплине, а велико срце и силна мотивација биће им покретачка снага.

У саставу ће се наћи све сами велемајстори падобранства: пуковник Ненад Кузмановић из Министарства одбране (племенити издањак чувене *Шездесетређе*), старији водници прве класе Иван Ђорђевић, Драган Ђурчић, Синиша Мичић и Мирољуб Јанићијевић, старији водник Небојша Јандрић и поменућа дама. Сви из специјалног батаљона. Њихов колега из јединице а наш по перу, мајор Владица Крстић извештаваће јавност из Индије. Поручник Ненад Бркић имаће част да дели правду на првенству, док ће сниматељ „Застава филма“ заставник Гргић сликом обогатити мајорову реч.

■ ЦУДИСТИ И АТЛЕТИЧАРИ

Какав би то био скуп армијског спорта без огледања у борилачким вештинама? Наравно, наши чудисти ће се сусрести са познатим именима, доказаним мајсторима татамија па је прилика да стекну неко ново искуство, али ако се укаже прилика можда и нешто више. Видећемо. Квартет људиста предводиће искусни тренер, професор Бранко Рашовић из Центра за физичку културу и рекреацију Министарства одбране. У категорији до 90 килограма наступаће студент ВА Срђан Ђурић и војник Сандро Романић, у конкуренцији до 81 килограм на борилиште ће изаћи студент ВА Марко Поповић, а за категорију до 73 килограма пријављен је студент ВА Мирко Мараш.

Краљица спортова имаће сјајног представника у лику војника Луке Рујевића. О том момку смо недавно опширно писали у нашем магазину, а широј спортској јавности не треба га посебно представљати. Један од најбољих младих бацача кугле у Европи тек кричи пут до светског трона, а резултати које је постигао дају му за право да се наола олимпијским успесима. Ни њему неће бити обезбеђено место на свечаном постољу. Ваља му се својски потрудити да то оствари у бацању кугле и диска. Ако негде можемо очекивати медаљу то је борилиште на коме ће наступати Лука.

На залетишту за скок удаљ наћи ће се капетан Александар Крачкивић. Шта може да учини, зависи и од других. Једино се зна да му неће бити лако. Узданица у скоку увис је војник из спортског вода Војне академије Бранко Ђуричић. Момак има прескочених два метра и 20 центиметара, али велика дела се остварују баш на главној сцени. Ако буде имао свој дан, па још надмаши себе и противнике, може високо.

Такмичење у војном пентатлону је тешко и веома захтевно. Гађа се и трчи, савладавају препреке. Потпоручник Дубравко Марић се упорно припремао у Сомбору. Добро зна шта га чека у Индији, али стасити момак никада није лако одустајао од борбе. Пружиће све од себе.

О здрављу наших спортиста бринуће капетан др Никола Чикирић са Института за ваздухопловну медицину. Он ће обављати и дужност физиотерапеута. Његов билтен је за сада одличан, нека тако остане до краја наступа. Желимо му што мање посла и што више радости.

Велику подршку нашим такмичарима пружиће генерал-мајор Видосав Ковачевић који путује у својству нашег челног човека у организацији CISM. Поред мајора Тодорова, у Хајдерабаду ће се наћи и наш делегат у CISM-и професор др Драган Стрелић из Војне академије.

— Осим заиста жестоких спортских противника, чека нас и температура од тридесетак степени, велика влажност ваздуха, напоран пут, те мало времена за аклиматизацију. Многе екипе су већ у Индији — закључује пуковник Гргић.

Ако је у нашем народу *трећа срећа*, нека нашим дамама и момцима буде четврта. У тој нади очекујемо добре вести из Индије. ■

Бранко КОПУНОВИЋ

In memoriam

МИЛОШ МАРИНОВИЋ

РАТНИ ПИЛОТ

У петак, 27. септембра, преминуо је у 94. години Милош Мариновић, ратни пилот и командант 351 (Yugoslav) Squadron RAF. Рођен је 3. октобра 1913. у Бугојну и био је најстарији ваздухопловац не само у Србији, већ и далеко шире.

Са 24 године завршио је Школу резервних официра пилота у Војном ваздухопловству Краљевине Југославије и од првих дана рата 1941. као пилот учествовао је у ратним задацима.

Као млад пилот пребачен је на Средњи исток где је требало да се формира самостално Краљевство ваздухопловство и набаве нови авиони од Велике Британије и САД. Заједно са осталим ваздухопловцима (укупно 301) Мариновић је прво био у Каиру, где је почетком 1942. избила позната побуна ваздухопловаца.

На основу америчког Закона о зајму и најму, Југословенском краљевском ваздухопловству одобрена је набавка тешких бомбардера, а за школовање у САД, међу 18 изабраних најбољих пилота, налазио се и потпоручник Милош Мариновић из 64. бомбардерске групе. Обуку у Америци, на стратегијском бомбардеру Б-24 liberator Мариновић је завршио од 31. децембра 1942. до 6. октобра 1943. Прва четири авиона на свечаности у Вашингтону предао је, уз краћи говор, амерички председник Франклин Делано Рузвелт.

На авионима *либератор* биле су уцртане југословенске ознаке: традиционални Таковски крст, а на репним површинама стилизована југословенска тробојка.

Прва група од четири бомбардера полетела је три дана касније на дугу маршруту од Вашингтона преко Казабланке до Каира, где је укључена у америчку 15. ваздухопловну армију, у 512. борбену групу, али је на авионима тада уцртана и ознака мртвачке главе на елисама, што је био и знак четника из Првог светског рата.

Успешна акција изведена је већ 21. октобра бомбардовањем немачких складишта у Атини.

Српске посаде на *либератору* бомбардовале су и фабрику авиона у Немачкој и многе друге војне објекте у средњој Европи.

Када је у оквиру Британског краљевског ваздухопловства на аеродрому „Бенина“ у Либији 7. јула 1944. формиран 351 (Yugoslav) Squadron RAF (у ваздухопловној историографији означен као Друга ескадрила НОВЈ), Милош Мариновић летео је на *харикену* (Nawker Hurricane MK II: MK IV PR), једном од најбољих британских авиона у Другом светском рату. Имао је чин поручника, а касније капетана да би на крају рата био и командант тог сквадрона.

Његова јединица је базирала на аеродромима „Бенина“ у Либији, „Кане“ у Италији, затим на Вису и на аеродрому „Пркос“ код Задра.

Учествовао је у свим борбеним задацима које је, поред његовог, извршавао и 351 (Yugoslav) Squadron RAF, наоружан авионима *спитфајер* у борбама за ослобођење Мостара, у Книнској операцији и у завршним операцијама 1945, летећи изнад Јадрана, Босне, Хрватске и Словеније. У лету изнад Трста, 2. маја 1945. налазио се на челу деветорке својих авиона. Његова јединица извршила је, од октобра 1944. до 2. маја 1945. укупно 226 ратних летачких задатака.

Из Ратног ваздухопловства изашао је у чину мајора, али везе са РВ и Ваздухопловним савезом одржавао је редовно.

Поклојни Мариновић био је и најстарији члан Удружења новинара Србије, пошто се од 1945. професионално бавио новинарством. Обављао је дужности спољнополитичких рубрика *Танјуга*, *Борбе*, а највише времена, скоро две деценије, провео је у листу *Рад*. ■

Предраг ПЕЧИЋ